

perabundavit grátia. Per mulierem mortem lucrátus sumus, per mulierem universa ipse rursus instaurábit. Per serpéntem cibum accépmus amári saporis, per ipsum vero rursus vescémur cibo immortalitátis. Prima patrens Heva Cainum in lucem édedit invidiæ et nequitiæ príncipem; unigénitus Fílius tuus erit primogénitus vitæ et resurrectiónis. O inauditum prodígium! O admirándam novitátem! O sapiéntiam nullis verbis coæquándam!

R. Magnificat ánima mea Dóminum : * Quia fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. **V.** Ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes. — Quia. **Gloria Patri. Quia.**

Lectio ii.

NOS autem pópulus Dei, gens sancta, congregátio acceptábilis, filii colúmbæ, sóboles grátia in hac Virginitatis celebritate puris animis, impollútis lábiis, multísonis linguis hymnos suavídicos extollámus. Illústre hoc festum, príncipem solemnitátem Angelis læ-

tam et hóminum prædicatione digníssimam prouti par est venerántes illud Ave Gabriélis cum reveréntia et gáudio sancto conclamémus. Ave delícium Patris, per quam ad últimos terræ fines Dei cognitio manávit. Ave Fílii domicílium, de qua ille carne indútus prodívit. Ave sancti Spíritus habitáculum ineffábile. Ave sánctior Chérubim; ave gloriósior Séraphim, ave coelo látior; ave sole splendídius; ave luna micántior; ave múltiplex astrórum nitór; ave levis nubes, quæ coeléstem plúviam inspérgis. Ave aura sancta, quæ spíritum malítiæ a terra dissipásti. Ave nóbile præcónium Prophetárum; ave Apostolórum audítus per totum orbem sonus; ave Mártyrum excéllens conféssio; ave Patriarchárum laudatíssima prædicátio; ave Sanctórum summum ornámentum. Ave causa salutis ómnium mortálium; ave regína pacis conciliátrix; ave matrum splendor immaculátus. Ave mediátrix ómnium, qui sub cælo sunt; ave totíus orbis reparátio; ave

grátia plena, Dóminus tecum, qui ante te, et ex te, et nobiscum. Ipsi laus cum Patre et sanctíssimo et vivífico Spíritu, nunc et semper, et in infinita sæcula sæculórum. Amen.

Te Deum laudámus. **20.**
In Laudibus, Commem. Feria.

Vesperæ de sequenti.

DIE XIII. DECEMBRIS.

S. Lucie

Virg. et Mart. Duplex.

Omnia de Communi Virginum [122] præter sequentia.

IN I. VESPERIS.

Añæ, Capitulum et Hymnus de Laudibus. 572.

V. Spécie tua et pulchritudine tua. **R.** Inténde, prospere procéde, et regna.

Ad Magnif. Aña. In tua paciéntia possedisti animam tuam, Lúcia sponsa Christi : odisti quæ in mundo sunt, et corúscas cum Angelis : ságuine próprio inimicum vicisti.

Oratio.

EXáudi nos Deus salutaris noster : ut sicut de beátæ Lúciæ Virginitatis et Mártyristuæ festivitáte gaudémus, ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

Deinde fit Commemoratio Octavæ, Aña. Hódie egréssa est. **552.**

Postea de Feria occurr.

AD MATUTINUM.

In I. Nocturno.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio j. Cap. vij. e

E virgíribus præcéptum Dómini non hábeo : consílium autem do, tamquam misericórdiam consecútus a Dómino, ut sim fidéls. Existimo ergo hoc bonum esse propter instántem necessitátem, quóniam bonum est hómini sic esse. Alligátus es uxóri? noli quærere solutiónem. Solútus es ab uxóre? noli quærere uxórem. Si autem accéperis uxórem, non peccásti. Et si núpserit virgo, non peccávit. Tribulatiónem tamen carnis habébunt hujúsmodi. Ego autem vobis parco. Hoc itaque dico, fratres : Tempus breve est : réliquum est, ut et qui habent uxóres, tamquam non habéntes sint : et qui flent, tamquam non flentes : et qui gaudent, tamquam non gaudentes : et qui emunt,

tamquam non possidentes : et qui utuntur hoc mundo, tamquam non utantur : præterit enim figura hujus mundi.

R. Lúcia virgo, quid a me petis, quod ipsa poteris præstare continuo matri tuæ? nam et fides tua illi subvenit, et ecce salvata est : * Quia jucundum Deo in tua virginitate habitaculum præparasti. **V.** Sicut per me civitas Catanensium sublimatur a Christo, ita per te Syracusana civitas decorabitur. — Quia.

Lectio ij.

Volo autem vos sine sollicitudine esse. Qui sine uxore est, sollicitus est quæ Domini sunt, quomodo placeat Deo. Qui autem cum uxore est, sollicitus est quæ sunt mundi, quomodo placeat uxori, et divisus est. Et mulier innupta, et virgo cogitat quæ Domini sunt, ut sit sancta corpore, et spiritu. Quæ autem nupta est, cogitat quæ sunt mundi, quomodo placeat viro. Porro hoc ad utilitatem vestram dico : non ut laqueum vobis injiciam, sed ad id, quod honestum est, et quod facultatem præ-

beat sine impedimento Dominum obsecrandi.

R. Rogavi Dominum meum Jesum Christum, ut ignis iste non dominetur mei : * Et impetravi a Domino inducias martyrii mei. **V.** Pro eo ut me diligerent, detrahebant mihi : ego autem orabam. — Et.

Lectio iij.

Si quis autem turpem se videri existimat super virgine sua, quod sit superadulta, et ita oportet fieri : quod vult faciat : non peccat, si nubat. Nam qui statuit in corde suo firmus, non habens necessitatem, potestatem autem habens suæ voluntatis, et hoc judicavit in corde suo, servare virginem suam, bene facit. Igitur et qui matrimonio jungit virginem suam, bene facit : et qui non jungit, melius facit. Mulier alligata est leghi quanto tempore vir ejus vivit. Quod si dormierit vir ejus, liberata est : cui vult nubat, tantum in Domino. Beatior autem erit si sic permanserit, secundum meum consilium : puto autem quod et ego Spiritum Dei habeam.

R. Grata facta est a Domino in certamine, quia

apud Deum et apud homines glorificata est : in conspectu principis loquebatur sapientiam : * Et Dominus omnium dilexit eam. **V.** Adjuvabit eam Deus vultu suo : Deus in medio ejus, non commovebitur. — Et. **Gloria Patri.** Et.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Lucia virgo Syracusana, genere et christiana fide ab infanzia nobilis, una cum matre Eutychia, quæ sanguinis fluxu laborabat, Catanam ad venerandum corpus beatæ Agathæ venit : quæ ad ejus sepulcrum cum suppliciter orasset, Agathæ intercessione matri sanitatem impetravit. Statim vero matrem exoravit, ut quam dotem sibi datura esset, Christi pauperibus tribui pateretur. Ut igitur Syracusas rediit, omnem pecuniam quam ex facultatibus venditis redegerat, pauperibus distribuit.

R. Veni sponsa Christi, accipe coronam, quam tibi Dominus preparavit in æternum : pro cujus amore sanguinem tuum fudisti. * Et cum Angelis in

paradisum introisti. **V.** Veni electa mea, et ponam in te thronum meum, quia concupivit Rex speciem tuam. — Et.

Lectio v.

Quod ubi rescivisset is, cui eam parentes contra virginis voluntatem desponderant, apud Paschasium præfectum Luciam, quod Christiana esset, accusavit. Quam ille cum nec precibus, nec minis ad cultum idolorum posset perducere : imo tanto magis incensam videret ad celebrandas christianæ fidei laudes, quanto magis ipse eam a sententia avertere conabatur : Cessabunt, inquit, verba, cum ventum erit ad verbera. Cui virgo : Dei servis verba deesse non possunt, quibus a Christo Domino dictum est : Cum steteritis ante reges et præsides, nolite cogitare quomodo aut quid loquamini : dabitur enim vobis in illa hora quid loquamini : non enim vos estis qui loquamini, sed Spiritus sanctus, qui loquitur in vobis.

R. Diffusa est gratia in labiis tuis : * Propterea benedixit te Deus in æter-

num. **V.** Spécie tua et pulchritudine tua, inténde, prospere procéde, et regna. — Propterea.

Lectio vij.

Quam cum Paschásius interrogásset, Estne in te Spíritus sanctus? respóndit: Caste et pie vivéntes templum sunt Spíritus sancti. At ille: Jubébo te ad lupánar duci, ut te Spíritus sanctus déserat. Cui virgo: Si invitam jússeris violári, cástitas mihi duplicábitur ad coronam. Quare Paschásius ira inflammátus, Lúciam eo trahi jussit, ubi ejus virgíntas violarétur: sed divínus factum est, ut firma virgo ita consisteret, ut nulla vi de loco dimovéri posset. Quamóbrem præfécus circum ipsam, pice, resína, ac fervénti óleo perfúsam, ignem accéndi imperávit: sed cum ne flamma quidem eam læderet, multis torméntis excruciatæ guttur gládio transfigitur. Quo vulnere accépto, Lúcia prædicens Ecclésiæ tranquillitatem, quæ futura erat Diocletiano et Maximiano mórtuis, Idibus Decémbris spíritum Deo réddidit. Cujus cor-

pus Syracúsis sepúltum, deinde Constantinópolim, postrémo Venétias translátum est.

R. Spécie tua et pulchritudine tua, * Inténde, prospere procéde, et regna. **V.** Diffúsa est grátia in lábiis tuis, propterea benedíxit te Deus in ætérnum. — Inténde. Glória Patri. Inténde.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangélii secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. xij. f

In illo témpore: Dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc: Simile est regnum cœlorum thesauro abscondito in agro. Et reliqua.

Homilia sancti Gregórii Papæ.

Homil. xj. in Evangelia.

Cœlorum regnum, fratres carissimi, idcirco terrénis rebus simile dicitur, ut ex his quæ ánimus novit, surgat ad incógnita quæ non novit: quatenus exémplo visibílium se ad invisibília rápiat, et per ea, quæ usu didicit, quasi confricátus incaléscat: ut per hoc, quod scit notum dilígere, discat et incógnita amáre.

Ecce enim cœlorum regnum thesauro abscondito in agro comparatur: quem qui invenit homo abscondit, et præ gaudio illius vadit, et vendit universa, quæ habet, et emit agrum illum.

R. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua. **V.** Spécie tua et pulchritudine tua, inténde, prospere procéde, et regna. — Et.

Lectio vij.

QUA in re hoc quoque notandum est, quod inventus thesaurus absconditur, ut servetur: quia stúdiu cœlestis desidérii a malignis spirítibus custodíre non sùfficit, qui hoc ab humánis láudibus non abscondit. In præsenti etenim vita, quasi in via sumus, qua ad pátriam pèrgimus. Maligni autem spíritus iter nostrum quasi quidam latrúnculi obsident. Deprædári ergo desiderat, qui thesaurum públice portat in via. Hoc autem dico, non ut próximi ópera nostra bona non videant, cum scriptum sit: Videant ópera vestra bona,

et glorificent Patrem vestrum, qui in cœlis est: sed ut per hoc, quod ágimus, laudes extérius non quæramus. Sic autem sit opus in público, quatenus intentio maneat in occulto: ut et de bono ópere próximis præbeámus exémplum, et tamen per intentionem, qua Deo soli placere quærimus, semper optémus secretum.

R. Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætitiæ. **V.** Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam. — Propterea. Glória Patri. Propterea.

Lectio ij.

Thesaurus autem cœlestis est desidérium: ager vero, in quo thesaurus absconditur, disciplina stúdi cœlestis. Quem profécus agrum venditis omnibus comparat, qui voluntatibus carnis renúntians, cuncta sua terréna desidéria per disciplinæ cœlestis custodiam calcet: ut nihil jam, quod caro blanditur, líbeat; nihil quod carnalem vitam trucidat, spíritus perhorrescat.

Te Deum. 20.

**AD LAUDES,
et per Horas, Añæ.**

1. Orante sancta Lúcia, *
appáruit ei beáta Agatha,
et consolabátur ancillam
Christi.

2. Lúcia virgo, * quid a
me petis, quod ipsa póteris
præstare continuo ma-
tri tuæ?

3. Per te Lúcia virgo, *
civitas Syracusána deco-
rábitur a Dómino Jesu
Christo.

4. Benedico te Pater Dó-
mini mei Jesu Christi, quia
per Fílium tuum ignis
extinctus est a latere
meo.

5. Soror mea Lúcia, *
virgo Deo devóta, quid
a me petis, quod ipsa pó-
teris præstare continuo
matri tuæ?

Capitulum. 2. Cor. x. d
FRatres, Qui gloriátur,
in Dómino gloriétur.
Non enim qui seípsum
comméndat, ille probátus
est : sed quem Deus com-
méndat.

Hymnus.

Jesu coróna Vírginum,
Quem Mater illa cón-
cipit,
Quæ sola Virgo párturit :
Hæc vota clemens áccipe.
Qui pergis inter lília,
Septus choréis Vírginum,

Sponsus decórus glória,
Sponsisque reddens præ-
mia.

Quocúmque tendis, Vír-
gines
Sequúntur, atque láudi-
bus

Post te canéntes cúrsi-
tant,

Hymnósque dulces persó-
nant.

Te deprecámur súpplices,
Nostris ut addas sénsibus,
Nescíre prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spi-
ritu,

In sempitérna sæcula.

Amen.

¶ Diffúsa est grátia in
lábiis tuis. ¶ Propterea
benedíxit te Deus in ætér-
num.

Ad Bened. Añæ. Colúm-
na es immóbilis, Lúcia
sponsa Christi : quia om-
nis plebs te expéctat, ut
accípias corónam vitæ,
allelúia.

Oratio.

EXaudi nos Deus salu-
táris noster : ut sicut
de beátæ Lúciæ Vírginis
et Mártiris tuæ festivitá-
te gaudémus, ita piæ de-
votiónis erudiámur affé-
ctu. Per Dóminum.

Comm. Oct. Añæ. Ait
Dóminus. 551. et Feriæ.

AD TERTIAM.

Capit. ut supra ad Laud.

¶. br. Spécie tua, * Et
pulchritúdine tua. Spécie.
¶. Inténde, prospere pro-
céde, et regna. Et pulchri-
túdine. Glória. Spécie.

¶. Adjuvábít eam Deus
vultu suo. ¶. Deus in mé-
dio ejus, non commové-
bitur.

AD SEXTAM.

Capitulum. 2. Cor. xj.

Mulor enim vos Dei
æmulatióne. De-
spóndi enim vos uni viro
virginem castam exhibé-
re Christo.

¶. br. Adjuvábít eam,
* Deus vultu suo. Adju-
vábít. ¶. Deus in médio
ejus, non commovébitur.
Deus. Glória. Adjuvábít.

¶. Elégít eam Deus, et
præelégit eam. ¶. In ta-
bernáculo suo habitare
facit eam.

AD NONAM.

Capitulum. Eccli. ij. b

Domine Deus meus,
Dexaltásti super ter-
ram habitatióne meam,
et pro morte defluente de-
precáta sum. Invocávi
Dóminum Patrem Dómi-
ni mei, ut non derelin-
quat me in die tribulatió-

nis meæ, et in témpore su-
perbórum sine adjutório.

¶. br. Elégít eam Deus,
* Et præelégit eam. Elé-
git. ¶. In tabernáculo
suo habitare facit eam.
Et. Glória Patri. Elégít.

¶. Diffúsa est grátia in
lábiis tuis. ¶. Propterea
benedíxit te Deus in ætér-
num.

IN II. VESPERIS.

Añæ, Capit. et Hymnus
de Laudibus. 572. Psalmi
ut in Festis B. M. V. [191]

¶. Diffúsa est.

Ad Magnif. Añæ. Tanto
póndere eam fixit Spiritus
sanctus, ut virgo Christi
immóbilis permaneret.

Comm. Oct. Añæ. Hó-
die. 552. Postea de Feriæ.

DIE XIV. DECEMBRIS.

Septima die infra Octav.
Immacul. Conceptionis
B. Mariæ Virginis.

Si hodie faciendum sit
de aliquo Duplici minori
translato alicujus Docto-
ris Ecclesiæ, in ejus ij. Ve-
speris omnia dicuntur de
die Octava, ut in j. Vesp-
eris Festi, cum Commem.
præced. et Feriæ, nisi
hæc dies Octava occurre-
rit in Dominica, tunc enim
Vesperæ fiunt de Duplici
translato cum Commem.
Dominicæ et diei Octavæ.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In Quatuor Tempor. vero Lectiones. Ego sapiéntia. [197] cum *℟℞*. 541.

Si hodie occurrat Feria iv. Quatuor Tempor. Homilia in Evang. hujus Feriæ, cum sit idem, omititur : de ea tamen Feria fit Commem. in Laud.

In II. Nocturno.

Ex Bulla dogmática Pii Papæ noni.

Lectio iii.

Mnes norunt quanto stúdio hæc de Immaculata Dei paræ Virginis Conceptione doctrina a spectatissimis religiõsis familiis et celebrioribus theologicis Academicis, ac præstantissimis divinãrum rerum sciéntia doctõribus fúerit tradita, assérta ac propugnata. Omnes pariter norunt quantõpere solliciti fúerint sacrõrum Antistites vel in ipsis ecclesiasticis conventibus palam publiceque profitèri, sanctissimam Dei Genitricem Virginem Mariam ob prævisa Christi Dõmini Redemptoris mèrita nunquam origináli subjacuisse peccato, sed præservatam omnino fuisse ab originis la-

be, et idcirco sublimiori modo redemptam. Quibus illud profecto gravissimum et omnino maximum accedit, ipsam quoque Tridentinam synodum, cum dogmaticum de peccato origináli ederet decretum, quo juxta sacrarum Scripturarum sanctorumque Patrum ac probatissimorum conciliorum testimonia, statuit ac definivit : Omnes homines nasci origináli culpa infectos; tamen solenniter declarasse : Non esse suæ intentionis, in decreto ipso tantaque definitionis amplitudine comprehendere beatam et Immaculatam Virginem Dei Genitricem Mariam. Hac enim declaratione Tridentini Patres, ipsam beatissimam Virginem ab origináli labe solutam, pro rerum temporumque adjunctis, satis innuerunt, atque adeo perspicue significarunt, nihil ex divinis Litteris, nihil ex traditione, Patrumque auctoritate rite afferri posse, quod tantæ Virginis prerogativæ quovis modo refragetur.

℟. Ego ex ore Altissimi prodivi, primogenita ante

omnem creaturam : ego feci in cœlis ut oriretur lumen indeficiens. * Nondum erant abyssi, et ego jam concepta eram. *℣*. Deus enim creavit me in justitia, et apprehendit manum meam, et servavit me. — Nondum.

Lectio v.

ET re quidem vera hanc de Immaculata beatissimæ Virginis Conceptione doctrinam quotidie magis gravissimo Ecclesiæ sensu, magisterio, stúdio, sciéntia ac sapiéntia tam splendide explicatam, declaratam, confirmatam, et apud omnes catholici orbis pópulos ac nationes mirandum in modum propagatam, in ipsa Ecclesiã semper existisse véluti a majoribus acceptam, ac revelatæ doctrinæ caractere insignitam, illustria venerandæ antiquitatis Ecclesiæ Orientalis et Occidentalis monumenta validissime testantur. Equidem Patres Ecclesiæque scriptores, cœlestibus edocti eloquiis, nihil antiquius habuere, quam in libris ad explicandas Scripturas, vindicanda dogmata, erudiendosque fideles elu-

cubratís, summam Virginis sanctitatem, dignitatem, atque ab omni peccati labe integritatem, ejusque præclaram de tetrico humani generis hoste victoriam, multis mirisque modis certatim prædicare atque efferre.

℟. Nihil inquinatum in eam incurrit : * Candore est lucis æternæ et speculum sine macula. *℣*. Est enim hæc speciosior sole, et luci comparata invenitur purior. — Candor.

Lectio vi.

QUAPROPTER enarrantes verba, quibus Deus præparata renovandis mortalibus suæ pietatis remedia inter ipsa mundi primordia prænuntians; et deceptoris serpentis retudit audaciam et nostri generis spem mirifice erexit inquam : Inimicitias ponam inter te et mulierem, et semen tuum et semen illius, docuere : divino hoc oraculo clare aperteque demonstratum fuisse misericordem humani generis Redemptorem, scilicet unigenitum Dei Filium Christum Jesum ac designatam beatissimam ejus Matrem Virginem Mariam, ac simul ipsissimas

utriusque contra diabolum inimicitias insigniter expressas. Quocirca sicut Christus Dei hominumque mediator, humana assumpta natura, delens quod adversus nos erat chirographum decreti, illud cruci triumphator affixit, sic sanctissima Virgo, arctissimo et indissolubili vinculo cum eo conjuncta, una cum illo et per illum, sempiternas contra venenosum serpentem inimicitias exercens ac de ipso plenissime triumphans, illius caput immaculato pede contrivit.

℞. Signum. 546.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij.

Cap. j. c

IN illo tempore : Missus est Angelus Gabriel a Deo in civitatem Galilææ, cui nomen Nazareth, ad virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen virginis Maria. Et reliqua.

Homilia sancti Sophronii Episcopi. Homil. in Deiparae Annuntiatione.

Ere benedicta tu in mulieribus, quoniam Hevæ maledictionem in benedictionem commutasti; quoniam Adam, qui prius jacebat exsecratione percussus, ut per te benediceretur effecisti. Vere benedicta tu in mulieribus, quoniam benedictio Patris per te affulsit hominibus, eosque a veteri maledicto liberavit. Vere benedicta tu in mulieribus, quia per te progenitores tui salutem inveniunt; tu siquidem genitura es Servatorem, qui divinam ipsis salutem comparabit. Vere benedicta tu in mulieribus, quoniam sine semine eum protulisti fructum, qui benedictionem terrarum orbi elargitur, ipsumque a maledictione spinas germinante redimit. Vere benedicta tu in mulieribus, quia mulier naturali conditione cum sis, Dei tamen Genitrix reipsa fies. Etenim si, qui ex te nasciturus est, secundum veritatem Deus est incarnatus, ipsa jure meritoque diceris Deipara, quippe quæ Deum verissime paris.

℞. Hortus conclusus soror mea sponsa, hortus conclusus, fons signatus : * Emissiones tuæ paradisus, o Maria. ℞. Aperi-

mihi, soror mea, amica mea, columba mea, immaculata mea. — Emissiones.

mihi, soror mea, amica mea, columba mea, immaculata mea. — Emissiones.

Lectio viij.

NE timeas Maria, invenisti enim apud Deum gratiam perire nesciam; invenisti apud Deum gratiam præ quolibet eximiam; invenisti apud Deum gratiam omnibus votis expetendam; invenisti apud Deum gratiam omnium gratiarum splendidissimam; invenisti apud Deum gratiam nunquam elanguentem; invenisti apud Deum gratiam quæ te salvam præstet; invenisti apud Deum gratiam, quæ nullo impetu quatiatur; invenisti apud Deum gratiam plane invictam; invenisti apud Deum gratiam perenniter duraturam. Et alii quidem, iique plures ante te eximia sanctitate floruerunt. Sed nemini, quemadmodum tibi, plena gratia impertita est; nemo sicut tu, ad tantum magnificentiae est evectus; nemo, sicut tu, purificante gratia præoccupatus est : nemo, sicut tu, cælesti lumine refulsit; nemo, sicut tu, præ omni celsitudine exaltatus est.

℞. Magnificat anima mea Dominum : * Quia fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. ℞. Ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes. — Quia. Glória Patri. Quia.

Lectio ix.

ET merito quidem; nemo enim sicut tu, ad Deum tam prope accessit; nemo sicut tu, Dei donis ditatus est; nemo sicut tu, Dei gratiæ particeps fuit. Omnia vincis, quæcumque inter homines emineant; omnia superas munerera, quæ effusa a Dei largitate in quoslibet dimanaverint. Plus enim omnibus inhabitantis Dei possessione ditescis. Nemo sic in se Deum complecti potuit; nemo potuit sic frui Dei præsentia; nemo dignus est habitus, qui sic per Deum illuminaretur; ac propterea non modo Deum omnium Conditorum ac Dominum in te excepisti, sed eum habes ex te ineffabiliter incarnatum, atque in utero tuo gestatum, et post hæc genitum, et universos homines a paterna condemnatione redimentem, ac salutem, quæ nullum fi-

nem habitúra sit, ipsi-
elargiéntem. Et propterea
tibi clamávi, atque íte-
rum veheménter clamábo:
Ave grátia plena, Dómi-
nus tecum; benedícta tu
in muliéribus.

Te Deum laudámus. 20.

In Laud. fit Commem.
Feríæ.

Ad Vesperas Duplex.
Omnia ut in j. Vesperis
Festi, 537. cum Commem-
oratione Feríæ.

Si dies Octava Immacul.
Conceptionis B. Mariæ V.
inciderit in Domin. III.
Adventus, fit Officium de
Dominica hoc modo: Ve-
speræ in Sabbato præce-
denti dicuntur de Feriâ ut
in Psalterio, 173. et a Ca-
pitulo fit de Domin. 214.
cum Comm. diei Octavæ,
ut in j. Vesp. Festi, 537.
sine suffragiis et Precibus
consuetis.

Sequenti die fit de Dñica
prædicta, cum Commem.
Octavæ in Laudibus, 551.
et ij. Vesperis. 552.

DIE XV. DECEMBRIS.

In Octava
Immaculatæ Conceptionis
B. M. V.

Duplex.

Omnia ut in Festo, 537.
præter ea quæ sequuntur.

In II. Nocturno.

Ex Bulla dogmática Pii
Papæ noni. **Lectio II.**

 Bantiquis tempóri-
bus sacrórum An-
tístites, ecclesiá-
stici viri, reguláres órdi-
nes ac vel ipsi imperató-
res et reges ab hac apo-
stólica sede enixe efflagi-
tárun, ut Immaculáta
sanctíssimæ Dei Genitri-
cis Concéptio véluti ca-
tholicæ fidei dogma defi-
nirétur. Quæ postulatió-
nes hac nostra quoque
ætáte iterátæ fuérunt, ac
potíssimum felícis recor-
datiónis Gregório decimo-
séxto prædecessóri no-
stro, ac nobis ipsis oblátæ
sunt tum ab Episcopis,
tum a clero sæculári, tum
a religiósis famíliis, ac
summis princípibus, et
fidélibus pópulis. Nos íta-
que singulári ánimi no-
stri gáudio hæc ómnia
probe noscéntes, ac sério
considerántes, vix dum
licet immériti, arcáno di-
vinæ providéntiæ consilio
ad hanc sublimem Petri cá-
thedram evécti, totíus Ec-
clésiæ gubernácula tra-
ctánda suscepimus, nihil
certe antíquiús habúimus,
quam pro summa nostra
vel a téneris annis erga

sanctíssimam Dei Geni-
trícem Vírginem Mariam
veneratióne, pietáte et
afféctu ea ómnia peráge-
re, quæ adhuc in Ecclesiæ
votis esse póterant, ut bea-
tíssimæ Vírginis honor
augerétur, ejúsque præ-
rogatívæ uberióri luce ni-
térant.

R. Ego ex ore Altíssimi
prodívi, primogénita ante
omnem creatúram: ego
feci in cœlis ut orirétur
lumen indeficiens. * Non-
dum erant abyssi, et ego
jam concépta eram.
V. Deus enim creávit me
in justítia, et apprehéndit
manum meam, et servá-
vit me. — Nondum.

Lectio II.

ITaque plúrimum in
Dómino confísi adve-
nisse témporum opportu-
nitátem pro Immaculáta
sanctíssimæ Dei Genitri-
cis Vírginis Mariæ Conce-
ptiáne definiénda, quam
divína elóquia veneránda
tradíto, perpétuus Ecclé-
siæ sensus, singuláris ca-
tholicórum Antístitum ac
fidélium conspirátio, et
insígnia prædecessórum
nostrórum acta et consti-
tutiónes mirífice illústrant
atque declárant; rebus
ómnibus diligentíssime

perpénsis et assíduis fer-
vidisque ad Deum préci-
bus effúsus, mínime cun-
ctándum nobis esse cen-
súimus suprémó nostro
judício Immaculátam ip-
sius Vírginis Concepti-
onem sancíre, definíre, at-
que ita pientíssimis ca-
thólici orbis desidériis,
nostræque in ipsam san-
ctíssimam Vírginem pie-
táti satisfácere, ac simul
in ipsa unigénitum Fílium
suum Dóminum nostrum
Jesum Christum magis at-
que magis honorificáre,
cum in Fílium redúndet
quidquid honóris et laudis
in Matrem impénditur.

R. Nihil inquinátum in
eam incúrrit: * Candor
est lucis ætérnæ et spécu-
lum sine mácula. **V.** Est
enim hæc speciósior sole,
et luci comparáta invení-
tur púrior. — Candor.

Lectio III.

QUare postquam nun-
quam intermísimus in
humilitáte et jejúnio pri-
vátas nostras et públicas
Ecclesiæ preces Deo Patri
per Fílium ejus offerre, et
Spíritus sancti virtúte
mentem nostram dirígere
et confirmáre dignarétur,
imploráto univérsæ cœ-
léstis cúriæ præsidio, et